

сертифікат, а може здобути повну освіту [6, с. 105]. У 2004 році SHMS уклала договір про партнерство з британським університетом Дербі, щоб студенти мали можливість додатково до диплома SHMS отримати ступінь бакалавра і магістра університету Дербі.

Приватний університет Glion Institute of Higher Education входить в трійку кращих університетів світу з підготовки фахівців індустрії гостинності. Навчання відбувається згідно принципу Парето: 20% – теорія, 80% – практика. У більшості випадків стажування проходять в п'ятизіркових готелях і ресторанах Швейцарії і Європи [3].

Університет готельного та ресторанного менеджменту Les Roches International School of Hotel Management пропонує програми бакалавра – для випускників шкіл, післядипломні програми – для випускників університетів і програми Магістратури і МВА для професіоналів індустрії гостинності. Провідні компанії світу запрошують студентів на роботу, 89% випускників працевлаштовані одразу після випуску [4].

Основні висновки. Отже, можемо зробити висновок, що швейцарська професійна освіта в сфері готельної індустрії найкраща в світі. Готельні школи Швейцарії кожного року займають перші щаблі в різних міжнародних рейтингах, що свідчить про сучасні навчальні методики та високий рівень викладацького складу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Віндюк А.В. Професійна підготовка майбутніх фахівців з готельно-курортної справи в умовах ступеневої освіти: теорія та методика : монографія / А.В. Віндюк. – Запоріжжя : КПУ, 2011. – 340 с.
2. Сайт EHL [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.ehl.edu/en>
3. Сайт Glion [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.glion.edu/ru/>
4. Сайт Lesroches [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ru.lesroches.edu/>

Тетяна Тодорова,
студентка 1 курсу магістратури
гуманітарно – економічного факультету
Наук. керівник: **О. М. Старокожко**
к. пед. н., доцент (БДПУ)

ГЕНДЕРНІ АСПЕКТИ В УПРАВЛІННІ НАВЧАЛЬНИМ ЗАКЛАДОМ

Актуальність. Упровадження гендерного підходу в систему освіти України зумовлена низкою суперечностей: між вимогами забезпечення гендерної рівності, задекларованими на державному рівні, і умовами її впровадження в Україні; необхідністю підготовки керівників до реалізації гендерного підходу у професійній діяльності.

Ступінь досліджуваності проблеми. Проблеми гендерної освіти та гендерної педагогіки в Україні стали предметом дослідження

П. Горностай, І. Іванової, В. Кравця, Н. Кутової, Л. Харченко, О. Цокур, Л. Штильової. Особливості впровадження гендерного підходу в систему сучасної освіти обґрунтовані О. Гродською, О. Ільченко, А. Керимовою, В. Кравцем, А. Матляк, О. Місюкевич, А. Тюрменко, Л. Штильова. Проблеми подолання гендерних стереотипів розглядають А. Горишняк, С. Гуріна, О. Кікінеджі, Т. Розумна.

Мета дослідження. Полягає в аналізі стану та у висвітленні ролі гендерних аспектів в управлінні навчальними закладами та виховній роботі загальноосвітньої школи.

Методи дослідження. Теоретичні – аналіз та зіставлення змісту наукового доробку вітчизняної та зарубіжної психології та соціології, менеджменту та управління; емпіричні спостереження, експеримент (констатуючий, формуючий, розвиваючий), математичної статистики; інтерпретації отриманих даних.

Сутність дослідження. Останнім часом поняття «гендер» не лише увійшло до сфери гуманітарного знання, а й стало звичною темою наукових конференцій, програм та навчальних курсів. Це відкриває нові теоретичні і пізнавальні перспективи для всіх галузей знання. Значний інтерес, викликаний сьогодні до поняття гендеру свідчить про те, що в останні десятиліття відбулось значне переосмислення проблеми взаємовідношення статей. Ця проблема перестала сприйматись як локальний, мало значущий аспект людського буття. Для повноцінного розвитку й самореалізації людині необхідно позбутися обмежень, що накладаються традиційним стереотипом на мислення та поведінку чоловіків і жінок. Гендерні стереотипи істотно обмежують можливість самореалізації, спричиняють внутрішній конфлікт, а по суті являють собою лише умовність [2, с. 5]. Збільшення можливостей для навчання у сфері гендерного виховання, приклади гендерної рівності обох статей та їхніх взаємин, отримання нових знань, умінь і навичок у сфері гендерного виховання є метою забезпечення гендерної рівності в навчально-виховному процесі. Можливість відійти від погляду про зумовленість чоловічих і жіночих характеристик і ролей та розкрити особистісні шляхи розвитку та самореалізації, які не обмежені традиційними гендерними стереотипами, є проявом самовдосконалення керівника закладу загальної і середньої освіти (далі ЗЗСО).

Аналіз практики управлінської діяльності та результати проведеного емпіричного дослідження свідчать про існування та наявність гендерних стереотипів у керівників ЗЗСО на сучасному етапі розвитку освіти. Найбільш яскраво виявляються стереотипи маскулінності / фемінінності і стереотипи щодо розподілу сімейних і професійних ролей відповідно до статі . При цьому керівники чоловічої статі виявили загалом вищий рівень наявності гендерних стереотипів. Керівники ЗЗСО розподілилися за трьома рівнями гендерних стереотипів — високий, середній і низький. Так, високий рівень гендерних стереотипів було виявлено у 44,6% чоловіків проти 27,2% жінок-управлінців. Ураховуючи особливості діяльності керівників ЗЗСО, також були виокремлені їхні соціально-демографічні та професійні характеристики: 1) соціально-демографічна (вік); 2) професійна (стаж роботи на посаді керівника ЗЗСО, тобто управлінський досвід). За цими характеристиками було встановлено збільшення рівня прояву гендерних

стереотипів у керівників ЗЗСО залежно від управлінського стажу і віку досліджуваних управлінців Отримані дані узгоджуються з дослідженнями О.Бондарчук про наявність і прояви гендерних стереотипів у керівників ЗЗСО [1, с. 265].

Основні висновки. Дуже важливим є те, що негативні прояви гендерних стереотипів позначаються на поведінкових взаєминах з підлеглими, етичній системі ціннісних орієнтацій керівників ЗЗСО, розвитку керівника як суб'єкта життя, розумінні, самоорганізації та саморозвитку.

Гендерна культура керівника – це складова його соціальнопсихологічної культури.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бондарчук О.І. Соціально-психологічні основи особистісного розвитку керівників загальноосвітніх навчальних закладів у професійній діяльності : монографія / О.І.Бондарчук. — К. : Наук. світ, 2008. — 318 с
2. Говорун Т. В. Гендерна психологія : навч. посібник / Т. В. Говорун, О. М. Кікінежді. – К. : Академія, 2004. – 308с

Наталія Шемендюк,
студентка 1 курсу магістратури
гуманітарно-економічний факультет
Наук. керівник: **Т.В. Черемісіна,**
к. е. н., доцент (БДПУ)

ІНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГ В ТУРИСТИЧНИХ АГЕНСТВАХ

Актуальність. Інтернет-маркетинг з'явився на початку 1990-х років, коли текстові сайти почали розміщувати інформацію про товари. Зараз інтернет-маркетинг – це щось більше, ніж продаж інформаційних продуктів, зараз йде торгівля інформаційним простором, програмними продуктами, бізнес-моделями і багатьма іншими товарами і послугами. Такі компанії, як Google, Yahoo, і MSN підняли на новий рівень і сегментували ринок інтернет-реклами, пропонуючи малому і середньому бізнесу послуги з локальної реклами. Рентабельність інвестицій зросла, а витрати вдалося знизити. Цей тип маркетингу став основою сучасного капіталізму, яка дозволяє будь-кому, у кого є ідея, товар або послуга досягти максимально широкої аудиторії.

Ступінь досліджуваності проблеми. Особливості розвитку та становлення інтернет-маркетингу було висвітлено в працях: Ральф Ф. Уилсон, Брайан Халлиган, Дхармеш Шах, Ерик Энж, Стефан Спенсер, Рэнд Фишкин, Джесси Стрикчиола, Марія Солодар, Ольга Оникиенко, Игорь Манн, Голик В.С., Холмогорова В., Дік В.В., Лужецького М.Г., Родіонова А.Е.. Ці автори приділили багато уваги до залучення клієнтів, споживачів товарів та послуг через інтернет, соціальні мережі, плануванню стратегії інтернет-маркетингу.

Також досліджували інструменти впливу на споживачів за допомогою інтернет ресурсів.

Мета і методи дослідження. Метою дослідження є аналіз впливу